

VILÁGROSTA

Újfolam, XIV évf. 2. sz.

A verbita missziós szerzetesek lapja

2018. nyár

Milyen szép a hegyeken
annak lába, aki örömhírt hoz.

(Iz 52, 7)

Jöjj, Szentlélek!
A karizmatikus megújulás hatása Kínában
- 6. OLDAL

Kikapcsolódás és pihenés
a missziós szerzetesi életben
- 8-9. ÉS 10-11. OLDAL

Minden forrásom belőled fakad!
Verbita missziós hétvége Egyeken
- 14-15. OLDAL

Elhunyt Szabó Imre atya

Szabó Imre verbita szerzetes rövid betegség után, március 12-én hazatért az Úrhoz.

1930. szeptember 13-án született a Vas megyei Káldon. Öten voltak testvérek, ő volt a középső. A gimnáziumot 1942-ben Sárváron kezdte meg, majd, 1945-től, mint verbita növendék a kőszegi bencés gimnáziumban folytatta. Az 1948/49-es tanév után tett fogadalmat. A szerzetesrendek feloszlását követően a gimnázium utolsó évét már Szombathelyen végezte el az

ügynevezett kisszemináriumban, majd itt is kezdte meg a teológiát. Azonban a következő évben, 1952-ben állami nyomásra a szombathelyi szemináriumot is megszüntették.

A vasútnál talált munkát, innen hívták be katonának, ami tulajdonképpen kényszermunka volt. Testvérei is mind katonák voltak, így a leszerelése után ő gondoskodott beteg édesapjáról. 1955 őszén megpróbálta folytatni papi tanulmányait, ám mindenhol visszautasították a jelentkezését, viszont elvégezte a második évet a budapesti Római Katolikus Hittudományi Akadémián. A harmadik szemesztert kezdte, amikor kitört a forradalom. Ausztriába szökött, Mödlingbe, a St. Gabriel Misszióházba. Itt fejezte be végül tanulmányait, és 1960. május 26-án itt szentelték pappá.

Pápua Új-Guineába kapott missziós kinevezést, majd 1962. szeptember 26-án érkezett meg az országba. Az első hónapban a helyi nyelveket tanulta. Első feladata egy új missziós állomás megalapítása és felépítése volt egy olyan

vidéken, amely 1961-ig el volt zárva a missziósok elől. Az egyházközség megteremtése egyszerre jelentette a lelki és a fizikai építkezést. Húsz évig dolgozott a missziós állomáson, ez idő alatt körülbelül négyezer embert keresztelt meg.

1982-ben saját kérésére áthelyezték egy másik állomásra, ahol csak két évig dolgozott. Tíz évig a verbiták pápua új-guineai központi állomásán szolgált, mint plébános. 1993-ban jött vissza Magyarországra, hogy segítsen a magyar rendtartomány újjáépítésében.

Első hazai feladata a Pápai Missziós Művek magyarországi újjáalapítása volt. Eközben, 1994 és 1998 között a verbita kispapok prefektusa is volt. 1998 és 2000 között novíciusmester volt Kőszegen, majd 2000 és 2002 között ismét prefektus Budapesten. Ezután a Kőszeg környéki plébániákon – Jánosházán, majd Salköveskúton és a fliáián – végzett pasztorális munkát.

Idén februárban tüdőgyulladást kapott. Úgy halt meg, ahogyan élt: teljes odaadásban, magának semmit fenn nem tartva. Élete örök munka, örök szolgálat volt.

Tóth Zoltán svd

Május 13-án este, a kőszegi Szent Imre Misszióházban tragikus hirtelenséggel elhunyt Modest atya.

Indonéziában, Flores szigetén született, 1974. június 15-én. Szülei – *Kasimirus Abul Lando* és *Katarina Din* – nyolc gyermeke közül ő volt a harmadik. A középiskolát a nyugat-floresi Kisolban végezte a XII. Piusz Szemináriumban (kisszeminárium). 1993-ban lépett be az Isteni Ige Társaságába. A noviciátust Timor szigetén végezte Nenukban, itt tett fogadalmat 1995-ben. Főiskolai tanulmányait Ledaleróban végezte, pappá 2002-ben Rutengben szentelték.

2003-ban érkezett Magyarországra. A

Lando Modest atyát magához szólította az Úr

nyelvtanulás után a Zalába került: először a csehimentsenti egyházközséget szolgálta 2005 és 2006 között, majd 2007 és 2008 között a letenyei plébánián volt káplán. 2008 őszétől 2010 tavaszáig a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmegyében szolgált a hajósi plébánián, mint adminisztrátor.

2011 szeptemberében Körömbé került, ahol a település plébániája és a hozzátartozó falvak lelkipásztori ellátása mellett

a társaság cigány pasztorációs szolgálatát is végezte. Megszervezte a verbita rend magyarországi „Igazságosság, Béke és a Teremtés Megőrzése”, azaz JPIC Irodáját. Az elmúlt két évben a kőszegi Szent Imre Misszióházban működött.

A mindenható Isten adjon mindig mosolygós rendtestvérünknek örök boldogságot!

T. Z.

VILÁGPÓSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele
e-mail: verbita@verbita.hu • honlap: www.verbita.hu
Ingyenes, katolikus kiadvány,
fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik.
Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felélős kiadó: Burbela Gergely svd tartományfőnök
Szerkesztő: Szalontai Anikó
• Tördelés: Peidl Péter • Korrektor: Pintér Katalin
Rendí konzulens: Magung Fráncis svd
A szerkesztőség címe:
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.,
tel.: 06-30/418-9196

Nyomatás: Printpix Nyomda (www.printpix.hu)
Felelős vezető: Szakáll Tamás

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel és adományok:
MISSZIÓS TITKÁRSÁG:
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.
• tel.: 06-30/418-9196
9730 Kőszeg, Park u. 1. • tel.: 06-94/562-205
www.missziostitkarsag.hu
Adományok, misszióvettségi befizetések:
10700024-69018251-51100005 (CIB)
Kérésre csekket küldünk.

Milyen szép a hegyeken annak lába, aki örömhírt hoz (Iz 52,7)

Jó hír, örömhír az, ami segít növekedni a szeretetben. A mai információs világban nehéz meghallani, pedig annyira vágyunk rá. A lelki és mentális egészségünk miatt is fontos, hogy tudatosan – ha kell, erőfeszítések árán is – figyeljünk a jó hírré, mert a rossz hírt és a panaszkodást inkább meghalljuk, az jobban ragad ránk.

Nem könnyű észrevenni és továbbadni az örömhírt, mert csendes és sokszor nem népszerű. Ha szeretném átadni, elsősorban bennem kell hogy éljen ez a hír – észre kell tudnom venni magamban és másokban is a jót, a szépet.

Mi a jó bennem? Mi a jó másokban? Az egyik alapvető hitigazság, hogy Isten bennünk lakik és cselekszik. „Azon a napon megtudjátok majd, hogy én Atyámban vagyok, ti pedig én bennem, és én tibennetek. Aki parancsaimat ismeri és megtartja azokat, szeret engem.” (Jn 14,20–21) „Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők. Aki bennem marad,

és én őbenne, az bő termést hoz, mert nálam nélkül semmit sem tehettek.” (Jn 15,5) Ő a legnagyobb jó bennem, akkor is, amikor vétkeztem vagy nehezebben tudom elfogadni magamat, másokat. Ő bennem van.

Thomas Keating trappista atya azt írta: „A Szentháromság bennlakozásáról szóló hitigazságról könnyen megfélekedünk, s könnyen háttérbe szorítjuk. A mélyreható személyes megtérésnek azonban nem lehet más alapja”. Mennyire élem át személyesen azt a valóságot, hogy Isten bennem van? Vagy inkább másra figyelek, esetleg máshol keresem őt?

A legnagyobb öröm, amikor észreveszem a bennem lévő Istent, és tovább tudom adni. Mivel Isten maga az Irgalom és Igazság, a valódi örömhír átadása az, amikor az irgalmat és igazságot adom tovább.

Az irgalom és igazság mindig örömhír, mert hív minket a változásra, a növekedésre. Olyan hír, amely képessé tesz, hogy jobb ember lehessék.

Az *evangélium* szó a görög nyelvben azt jelenti, *örömhír*. Jézus szavai, mely maga az irgalom és igazság, az örömhír.

Kedves Testvérem! Fedezd fel magadban a Szentháromság egy Istent, a legnagyobb jót benned, és add tovább! A legszebb mindebben, hogy az irgalom és igazság továbbadása közben először te fogsz megerősödni a hitben, majd másokat is meg tudsz erősíteni. Jó pihenést kívánok a nyárra, és azt, hogy legyen időd figyelni Istenre, aki benned van.

Burbela Gergely SVD
tartományfőnök

Új verbita misszió indult Mianmarban

Mianmar jellemzően buddhista ország. Az 51 milliós lakosságából csupán 700 ezer ember katolikus. A ranguni bíboros, *Charles Bo* hívta meg az Isteni Ige Társaságát az országba. A verbiták kiemelten a bibliaapostolkodás területén szolgálnak. Az idén márciusban érkezett meg az első verbita Mianmarba, az indiai származású *Jacob Kavunkal* atya, az ausztráliai rendtartományból.

2017 májusában diplomáciai kapcsolatokat létesített a Szentszék és a Mianmari Államszövetség Köztársasága. Ferenc pápa 2017. novemberben meglátogatta az országot, és kiemelt figyelemmel fordult az akkoriban kialakult válsághelyzet, különösen az üldöztetést elszenvedő, kisebbségben élő rohingja nép felé.

Forrás: ArnoldusNota

Hírek a vasvári plébániáról

Zarándoklat Rómába

Április elején *Fernandes Loyd SVD* atya vezetésével Rómába zarándokoltunk. Éjjel indultunk, és reggel már a padovai Szent Antal-bazilikában vettünk részt szentmisén. Megcsodálhattuk a román és gótikus épületet, az egyedi freskókat.

Rómában ismerkedtünk meg Olaszországban élő idegenvezetőnkkel, Erzsikével, aki szeretettel kalauzolt bennünk a következő három napban. Első utunk a vatikáni Szent Péter-bazilikába vezetett. A száztíz évig készült székesegyház sok-sok csodás műemléke közül Michelangelo *Piétája* a leghíresebb. A bazilika kupolájából gyönyörű kilátás nyílik a városra, a Bernini által tervezett monumentális Szent Péter térre, valamint a Sixtus-kápolnára és a Vatikáni Múzeumra. Felmérhetetlen értékű a keresztény örökség, melyet itt őriznek.

Az ősi bazilikák közül jártunk még a Santa Maria Maggiore-, a Lateráni Keresztelő Szent János- és a Falakon Kívüli Szent Pál-bazilikában is. Megcsodálhattuk a Tevere folyón átívelő hidakat, a kivilágított Angyalvárat, a monumentális Viktor Emánuel-emlékművet, a tereket és szökőkutakat. Az esti fénynél misztikusnak tűntek az ókori Róma épületeinek maradványai, melyeknél másnap jártunk.

Természetesen a legfontosabbakhoz, a Forum Romanumhoz és a Colosseumhoz vezetett első utunk. Megilletődve lépkedtünk az évezredek által megkoptatott köveken, a helyen, ami egykor a világ közepét jelentette.

Utunk során vendégül láttak minket a verbiták római központjában is. Minden nap részt vettünk szentmisét valamelyik templom kápolnájában vagy altemplomában.

Hatnapos utunk ezután a szentek földjén, Umbria tartományban foly-

tatódott. Casciában Szent Rita templomába és sírjához látogattunk, majd Assisibe, Szent Ferenc városába, és az itt található ősi templomokba tértünk be. Meghatott minket a ferencesek éneke és elmélyült imádsága. Buszos zarándoklatunk résztvevői életre szóló élményekkel térhettek haza.

Palkó Istvánné

Bérmálkozók Tihanyban

Április 14-én *Tengan Sebastian SVD* plébánossal harminchárom leendő bérmálkozó utazott Tihanyba, akiket magam is elkísértem. Ez az alkalom egyrészt kirándulás, másrészt felkészítő foglalkozás volt a számukra. A látogatóközpontban először egy rövid videót néztünk meg, ami az apátságról, a bencés szerzetesek életéről és a város múltjáról szólt. Majd megtekintettük a templomot, az altemplomot és a kiállítást, amely a bencés rend életéhez, helyi jellegzetességeihez, gasztronómiájához kapcsolódik.

A templom mellett lévő gyönyörű parkban Seba atya rövid elmélkedést tartott. Aztán átsétáltunk a néhány méterre lévő kálváriára, ahol egy tized rózsafüzért imádkoztunk. Végül megálltunk a kilátónál, ahonnan csodálatos és megnyugtató látvány nyílik a Balaton felé.

Fernandes Loyd SVD

A Házaspárok útján

„Tegyél a szívedre pecsétnek” (Én 8,6) – ez a bibliai idézet olvasható azon a táblán, amely a horvátnádáljai templom kertjében található Házaspárok útjának első állomását jelzi. Az út ebben a Körmennd melletti kis falucskában *Gyürki László* atya jóvoltából, a Magyar Schönstatt Családmozgalom óbudavári kezdeményezésének mintájára készült el.

Ide látogatott el április egyik szombatján közösségünk, a vasvári Kovász Családcsoport, mely egy éve alakult. Gyürki atya vezetésével imádkoztuk végig a tizenöt állomást, melyek megjelenítik a házasság fontos eseményeit. A táblákon egy-egy idézet szerepel a Bibliából, valamint egy elmélkedést segítő mondat – ezek segítségével átgondolhattuk milyen feladatokon, nehézségeken, korszakokon vagyunk túl, mik várnak még ránk, férjekre és feleségekre.

A párok, akik időt szánnak a Házaspárok útjának végigjárására, erőt meríthetnek kapcsolatuk megújításához, annak tudatos ápolásához, megerősítéséhez. Jó volt látni, hogy nem vagyunk egyedül nehézségeinkkel: egyaránt számíthatunk egymásra és az isteni gondviselésre.

Baranyai házaspár

Az örömhír hirdetője

Meghalljuk-e üzenetét?

Izajás könyvében olvassuk: „Milyen szép a hegyeken annak lába, aki örömhírt hoz!” (Iz 52,7) Milyen hírről beszél a próféta? Ki fogja hozni és kinek? Izajás próféta kijelenti, hogy Izrael népe kiszabadul a babiloni fogságból. A megváltó Úr meg fogja szabadítani őket az idegen király hatalmától. Ez örömhír Izrael népe számára, hiszen szabadon visszatérhetnek szülőföldjükhöz.

Az örömhír mindig felemeli a lelkünket, különleges érzést kelt bennünk, amely uralja a szívünket. Elképzelhetjük, mennyire boldogok voltak a zsidók, amikor azt hallották, hogy szabadok lesznek. Életünk során többször is hallunk jó híreket, ilyenkor megnyugtató érzés tölt el minket. Az örömhír új reménységet hoz számunkra.

Jézus így kezdte el nyilvános működését: „Az Úr Lelke van rajtam, azért kent fel engem, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek. Elküldött, hogy hirdessem a foglyoknak a szabadulást, a vakoknak a látást, hogy szabadon bocsássam az elnyomottakat, és hirdessem az Úr kegyelmének esztendejét.” (Lk 4,18–19)

Ezek ismét Izajás próféta szavai (vö. Iz 61,1–2), amiket Jézus önmagára vonatkoztat: ő az örömhír hirdetője. Jézus Krisztus mindenkire szól, ami külön örömet okozott az embereknek. Az örömhír hirdetésével felszabadította az emberek lelkét és szívét, új reménységgel ajándékozta meg őket. Ennek egyik példája a hegyi beszéd, a nyolc boldogság (Mt 5,3–12). Jézus nagy szeretettel szólt a szegényeknek, a szomorúakhoz, az éhezőkhez és szomjazókhoz, a szenvedőkhöz, a leprásokhoz, bénákhoz, sántákhoz, a különböző bajban szenvedőkhöz. Jézus ma, felénk is örömhírral fordul, nagy szeretettel. Halljuk meg őt, az igazi örömhír hirdetőjét, aki meg tud szabadítani bennünket.

Tete Remis svd

Missziós napló

Jegyzetfüzet Freinademetz Szent József szentírási idézetekkel párosított gondolatokkal. A kiadvány verbita Missziós Titkárság gondozásában jelent meg.

Ára: 1000 Forint

Verbita házak – A misszió otthonai

- Lelkigyakorlatok • Missziós programok • Közösségi találkozások • Konferenciák • Táborok
- Zarándok- és ifjúsági szállás • Pihenés • Szentmise • Gyóntatás • Lelki beszélgetés

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház

1223 Budapest,
Bajcsy-Zsilinszky utca 3-5.
www.szentarnold.hu
Marciszkievicz Tamás svd
06-30-749-1379

Szent Imre Missziósház és Verbita Központ

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.szentimre.verbita.hu
Wolowicz Ádám svd
06-30-280-0106

Őri István Ifjúsági Ház

táborhely, ifjúsági szállás

9730 Kőszeg, Park u 1.
www.verbita.hu/ori-istvan-ifjusagi-haz
Tóthné Borsos Éva
06-20-490-0670

Jöjj, Szentlélek!

A karizmatikus megújulás hatása Kínában

Kínában gyorsan fejlődik az ipar, annál csak a kereszténység fejlődik gyorsabban az országban. Semmire sincs akkora igénye az embereknek, mint a vallásra. A keresztények száma az üldözés ellenére évente tíz százalékkal növekszik. Ha ez a tendencia marad, tizenöt év múlva Kína lesz a legtöbb keresztényt számláló ország.

Ez részben *Mao Ce-tung* érdeme. Nincs kínai, aki egyszer ne olvasná Mao műveit. Ő az ateizmust kivéve ki akart irtani minden vallást, ám az ateizmus erőtlén a kereszténység ellen. A hit terjedésének másik oka a *Szentlélek szeminárium* nevű lelkigyakorlat. Ezen képezik ki a kínai igehirdetés munkatársait.

XIII. Leó pápa 1901. január 1-jén a Szentléleknek szentelte a 20. századot. Mikor a *Veni Creatort* énekelte, nyolcezer kilométerrel távolabb egy metodista templomban beszédet tartottak a nyelveken szólásról (Csel 2,4), ami az apostolok óta nem ismétlődött meg. A hallgatók beteltek a Szentlélekkel és különböző nyelveken kezdtek beszélni. Pünkösdi közösségnek nevezték el őket. Nem a tanításra fektetik a hangsúlyt, hanem a vallás

átélésére és az Istennel való személyes találkozásra.

A pünkösdi-karizmatikus mozgalom az 1960-as években az egész világon új erővel terjedt. XXIII. János pápa 1962-ben összehívta a II. vatikáni zsinatot, melyen a pápa és a püspökök megfogalmazták: „A mi épülésünkre is szolgálhat az, amit a Szentlélek a különvált testvéreinkben megvalósít.” (*Unitatis redintegratio*) A zsinat kéri, hogy tanuljunk a nem katolikus keresztényektől. A karizmákról adott tanítás lehetővé tette, hogy két év múltán elinduljon a katolikus karizmatikus megújulás. A természetfelettit elvitték a hívő nép mindennapi életébe. A mozgalomba papok és püspökök is bekapcsolódtak. Ma minden nyolcadik katolikus karizmatikus.

1998-ban II. János Pál pápa meghívta a karizmatikus közösségeket Rómába. Kőszegről is ment egy csoport a találkozóra. Négyszázezer ember előtt imádkozta a pápa: „Jöjj Szentlélek, adj lendületet az evangélium hirdetésének!”

Meglepő a mozgalom tagjainak a számbeli növekedése. Ötven év alatt a különböző felekezetekben összesen körülbelül nyolcszáz millióra nőtt a karizmatikusok száma a világon. El-

kötelezett ökumenikus közösségek is születnek. A braziliai Santo Amaróban 2012-ben szenteltek fel egy karizmatikus templomot, mely húszezer ember befogadására képes, előtte pedig nyolcvanezren férnek el.

A mozgalom Isten megtapasztalására helyezi a hangsúlyt; kerüli a kereszténység száraz, intellektuális formáit. Fontos jellemzője „benszüllött jellege” azaz minden kultúrában testet tud ölteni. Kínában a becslések szerint minden tizenötödik ember karizmatikus. Imacsoportok alakulnak magánházakban és a plébániákon.

A világhódító mozgalom átvette a kommunizmus helyét, ám ennek terjedéséhez nem kellene kivégzőosztagok és erőszak. Isten hatalmára bízta az emberek megváltoztatását. Aki pedig megtapasztalta az élő Istent, másoknak is meg tudja mutatni őt.

Gaál Jenő svd

Verbita Baráti Kör

A misszió barátainak közössége

Összeköt a misszió. A távolság ellenére közösséget alkothatunk az imádságban. A missziós imaháló végtelen ereje tartja meg szolgálatunkat az egész világon.

Csatlakozz a misszió barátaihoz! Küldd el nevedet, címedet, és felvesszük veled a kapcsolatot.

9730 Kőszeg, Park u 1.
• Szabó Alex svd • 06-94-562-205
• misszio@verbita.hu
• www.missziostitkarsag.hu

ADOMÁNYOZÁS MÁS FORMÁKBAN

- Vállalkozása van? Szívesen fogadjuk vállalkozása segítségét is szükségleteink szerint a budapesti, kőszegi és körömi missziókhöz. Nemcsak pénzzel, hanem karizmájából fakadó tetteivel is támogathatja magyarországi projekteinket.
- *Tárgyi eszközök adományozása. Misszióink működéséhez mindig szükségünk van olyan eszközökre, amiket nem mindig áll módunkban megvásárolni. A kisebb és nagyobb tárgyi adományokat, - akár ideiglenesen is - szívesen fogadjuk.*
- Média támogatás: Negyedévente megjelenő ingyenes Világposta című kiadványunk költségeire is fogadjunk felajánlásokat.
- *Örökség útján hagyományozhatja ingó és ingatlan vagyont a Misszióknak.*

Az adományozás jelen formái előzetes egyeztetést kívánnak. Kérjük először adományozási szándékát jelezze - amennyiben nem csak pénzt kíván felajánlani.

www.missziostitkarsag.hu

Isten népének tagjai lettünk és Krisztusnak tanítványai

Hogyan élük meg a közösségi életet a verbiták?

Sokszor megkérdezik az emberek: hogyan élitek meg ti, verbiták a közösségi életet? Különböző helyekről jöttök, hogyan tudtok együtt élni? Nem nehéz? Valóban nem mindig egyszerű egy ilyen nemzetközi közösségben élni, de próbálkozunk, és mindenki a legjobbat adja magából. Azonban, hogy valóban megéljük az egységet a sokszínűségben, nagyon fontosnak tartjuk rendi szabályzatunk erről szóló buzdításait. Ezekből most néhányat idézünk.

301. Minden emberi közösség eredete, mintaképe és beteljesedése a háromszemélyű egy Isten. A keresztségben arra kaptunk meghívást, hogy részt vegyünk életében. Isten népének tagjai lettünk és Jézus Krisztusnak tanítványai. A fogadalmak által abba a közösségbe lépünk, mely részesül a Fiúnak és a Szentléleknek a világban betöltött küldetésében az Atya által. Éppen ezáltal leszünk bensőségesebben egyek egymással és képesek arra, hogy hatékonyabban hirdessük az üdvösség jóhírét. Mint rendtestvérek ezt a közösséget imával, személyes egymás közti kapcsolatokkal és közös missziós szolgálattal ápoljuk.

301.1. Minden rendtestvér, bárhol tartózkodik is, tagja egy meghatározott közösségnek, akár egy házhoz, akár egy

kerülethez tartozik. Mindenki működ-jék közre közösségének felépítésében.

301.2. Közösségeink léghőre segítse elő, hogy egyre elevenebbé tegyük közös missziós ideálunkat, mely összehozott bennünket.

302. Közös életünk szíve az Eucharisztia. Krisztusban való egységünk különösképpen azzal az ünnepléssel növekszik, amelyben megerősödünk az ige meghallgatásával és annak a kenyérnek a megtörésével, amely Krisztus testében való részesedésünket jelenti. Az Úr asztala köré gyűlve lélekben egyek vagyunk a rendtestvérekkel és azokkal, akiket szolgálunk.

303. Az őszinte testvéri szeretet jobban összeköt bennünket, mint a közös élet és közös munka. Személyes kapcsolatra törekszünk egymással, hogy mindnyájan befogadottan és otthonosan érezzék magukat közösségünkben. Érdeklődünk az egyes rendtestvérek élete és munkája iránt, támogatjuk és bátorítjuk őket egyéniségüknek és tehetségüknek teljesebb kibontakoztatására. Megosztjuk egymással örömeinket, szenvedéseinket, reményeinket és gondjainkat. Emberszeretet és jóság jellemezze közösségünket. Törekszünk az evangéliumi közösség ideálja szerint élni, melyet másoknak hirdetünk.

Összeállította:
Hurgoi Sándor svd

Hivatás

... Isten álma rólad.
... Isten ajándéka neked.
... Isten útja hozzád – és rajtad keresztül a világon mindenkihez.

Hurgoi Sándor svd
- hivatásgondozó
• hivas@verbita.hu

A helyiek gondjaival együtt átvesszük az örömeiket is

Kikapcsolódás és pihenés a missziós szerzetesi életben

Itt a nyár. Kikapcsolódásra hívják olvasóikat az újságok, nézőiket a televíziós adások. A mai teljesítményorientált világban nagyon fontos a pihenés, hiszen kiégetten teljesíteni sem lehet. Arról viszont ritkán hallani, hogyan kapcsolódnak ki a papok, szerzetesek, különösen pedig a misszionáriusok.

Munka-e a misszió?

„Te mindig a munkáról beszélsz” – hallottam egy papi társaságban, egy vasárnapi ebéd alkalmával, miután egy idősebb atya ecsetelte, hogy mi mindent élt át a délelőtti kisegítés alkalmával. A megszólított így vágott vissza: „Nekem ez nem munka. Sosem volt munka! Szívesen vagyok pap. Amikor a régi világban Trabant sem jutott nekem, biciklivel jártam a tanyavilágot, és soha nem éreztem, hogy dolgozom. Órákig ültem a gyóntatószékben, de soha nem tűnt fel, hogy dolgoznék, mert örültem minden megtérni vágyó gyónónak.” Az asztalnál ülő fiatalabb atyák rákérdeztek: „Atya, akkor te sohasem dolgoztál?” Az idősebb pap nem számított erre a kérdésre. Ő egyszerűen csak úgy gondolta, papi körben nem nyomasztó téma a lelkipásztorokodás. Zavarba jött, és nem tudta, mit válaszoljon. Erre a többiek így szóltak: „A papi munka is munka. Bele lehet fáradni, mert pontos időbeosztáshoz van kötve, pontos tartalomhoz. És ha nem jól végezzük, elszélednek a hívek.” Szeretni a munkánkat nem azt jelenti, hogy amit csinálunk, az nem munka.

A missziós munka nem azonos a papi szolgálattal – bár ez utóbbi sem csak a szentségek kiszolgáltatását jelenti, hanem érzékenységet is kíván a szentségek felvevői iránt, ráadásul a plébániai papság feladatainak nagy része is „világi”. Ezt sem lehet kiégetten végezni.

A misszió tehát nem azonos a szentségek kiszolgáltatásával; a hithirdetés több, mint hitoktatás. Verbita misziótestvérként, vagyis az Isteni Ige

Társasága fel nem szentelt szerzetesként ezt különösen érzem. Amit oktatóként, folyóirat-szerkesztőként, szociális munkásként teszek, az nem tartozik közvetlenül a vallási tevékenységek közé, de összefügg a hittel, világnézetet közvetít. Hitre épülő világnézetet. Akinek van hite, az aktívan látja a világot, tud kezdeni vele valamit. Milyen jó lenne, ha mindenkinek lenne hite, hogy otthon érezze magát komplikált világunkban. Ezt akarja a hithirdető. És azt, hogy az emberek helyes legyen a hite. *Karl Marx* kétségtelenül hitt valamiben, de úgy gondoljuk, hogy az nem volt helyes. Már az is nagy dolog, hogy valaki tud hinni, de mennyivel jobb lenne, ha ez a hit valóban boldogabbá is tenné őt.

Az emberek hitre nevelése manapság egyre kevésbé végezhető direkt módon – a hitviták kora elmúlt. A mai ember közömbös a teológiai fejtegetésekkel szemben. De ha rá is bólint a hittételekre, ez még messze nem jelenti azt, hogy hitre jutott.

Lelki egyensúly

Ma a misszió az emberek lelki építését jelenti. Fokról fokra, lépésről lépésre történő vezetést, lelkesítést, mozgósítást. Igen sokféle tevékenységgel kapcsolódhat ez össze, de mindig érzékenységet és rugalmasságot kíván. Nagyon fontos a misszióhoz kapcsolódó különböző munkák közötti egyensúly megteremtése – akkor is, ha teljesen különböző feladatokról van szó.

Mit jelent ez a gyakorlatban? Én általában akkor érzem jól magam, ha sokféle dologban veszek részt. Ide a Fülöp-szigetekre alapvetően azzal a

céllal hívtak meg, hogy oktatóként részt vegyek az itteni verbita egyetem munkájában. A szakmai (építészeti) tárgyak mellett hittant is tanítok, de nem építész hallgatóknak. Örülök, ha különböző gondolkodásmódokkal találkozom, például a mérnöki, a művészi vagy a hittanórán. Ha azt mondom, hogy a hittanórán kipihenem a szaktárgyi órák fáradtságát, közel járok az igazsághoz.

Ehhez járul hozzá az, hogy egy olyan gyermekotthonban is segíték, melyet a rendőrség hozott létre volt utcagyerekek számára. Nagy öröm látni, ha egyik-másik gyerek boldogabb, mint régebben, jobban halad a tanulmányában, ismeri a hitét. Múltkor ellátogattam az otthonba a cebui polgármester, és kérdéseket tett fel a gyermekeknek. Feltűnt, hogy a hittel kapcsolatos kérdésekre milyen okosan válaszolnak ezek a gyerekek, akik életük jelentős részét az utcán, kábítószerezve töltötték. Ez mind erőt ad más feladataimhoz is. Egyik munka kiegyensúlyozza a másikat, mert egészen másképpen veszik igénybe az embert.

Közösség

Tíz éven át viceprefektus, majd prefektus voltam a helyi missziótestvérképző házban. Napközben az egyetemen voltam, a reggelt és az estét pedig a jelöltekkel töltöttem. Ez kicsit olyan, mint a szülői szerep. Valóban, sokszor nekem kellett aláírni a távolban lévő szülők helyett, ha megbetegedett valaki, én vittem a kórházba, én foglalkoztam a jelöltek ügyes-bajos dolgaival. Ahogyan a szülők sem érzik „munkának” mindazt, amit a gyermekeikért tesznek, nekem sem tűnt ez annak. A prefektusi munkát inkább családépítésként fogtam fel, a szerzetesi családépítésésként. Úgy éreztem, így lehetünk szívünk mélyéből tanúságtevők,

így állhatunk ki az emberek elé, akik azt szeretnék tudni, hogy miért is lettünk missziós szerzetesek. Ezzel sokan nem értettek egyet, hiszen családiasság helyett szerintük rendnek és fegyelemnek kellene uralkodnia a szerzetesi képzésben, különösen a mai „fegyelmetlen” világban. Szerintem a kettő nem zárja ki egymást, hiszen sok sikeres családban is egyesül a családiasság és a rend. Amit biztosan tudok, hogy a nevelésben alkalmazott családmódellem nekem is segített, hiszen így meg tudtam őrizni a lelki egyensúlyomat. Ezért lehetett számomra inkább kikapcsolódás, nem pedig teher a szerzetesi nevelői munka. Vagyis az egyetemi oktatásból az volt a kikapcsolódás, hogy reggel és este a fiatal jelöltekkel beszélgettem, velük foglalkoztam, és fordítva: az egyetemen „kipihenhettek” a missziótestvér-képző ház néha igen komoly problémáinak terhét.

Tavaly „nyugdíjba” vonultam a prefektusi munkából. Átköltöztem az egyetem egyik kampuszán lévő rendházunkba, ahol az egyetemen dolgozó aktív és nyugalmazott rendtagok egy része él. Ez teljesen más környezet. Főleg atyákkal lakom együtt, akik változatos feladataik miatt igen rugalmas időbeosztásban élnek, ami nagy változás a testvérképző ház szigorú napirendje után. Ott a fiatalok életével kapcsolatos dolgokról beszélgettünk, nemcsak a jelöltekkel, hanem a többi szerzetesi nevelővel is; itt komoly, sokszor tudományos dolgokról esik szó, hiszen az itt lakók kiválóan kép-

zett szakemberek, oktatók is. Érdekes hallani a véleményüket. Itt szintén odafigyelünk egymásra, de nem úgy, mint a testvérképző házban, hiszen az itt lakóknak tudományos, gazdasági és az egyetem vezetésével kapcsolatos kérdésekkel is foglalkozniuk kell.

Üdülés, szabadság

A kikapcsolódás tehát állandó tapasztalat, hiszen a munka összetettsége nem plusz stresszt jelent, hanem aktív egyensúlyt. Természetesen arra is szükség van, hogy az ember egy időre elvonuljon szokásos teendőitől. Tengerentúlon dolgozó misszionáriusként háromévente mehetek szabadságra, akkor azonban kiadják a három évre szóló időt, vagyis negyed évig távol lehetek a kijelölt missziótól. Ezt az időszakot Magyarországon és Ausztriában szoktam tölteni. Magyarország a hazám, Ausztria pedig a rendi értelemben vett „anyatartományom”, ahol beléptem a rendbe. Értékes lehetőség ez a szabadság, hiszen így otthon töltődhetek fel, családi körben, magyar környezetben. Óriási megerősítés, hogy szükség van rám Magyarországon is. Az, hogy ilyenkor sokakat meg tudok látogatni, erőt ad a következő három évre.

Környezet

Cebu sziget a világ egyik leghíresebb üdülőhelye. Én ugyan nem az üdülőnegyedben élek, de a városban

sokszor látok külföldi turistákat. Vidáman fürdenek a tengerben, élvezik a januári napsütést, sőt káNIKULÁT. Nekünk mindez naponta rendelkezésünkre áll. A verbita egyetemnek az a kampusza, ahol most lakom, a város legdrágább, zöldövezeti lakónegyedének szomszédságában helyezkedik el. (A verbiták ötven évvel ezelőtt potom pénzért vették a területet, a gazdagok őket követve költöztek ide.) Csodálatos kilátás nyílik az erkélyről. Egy erdőben lakunk, remek a levegő. A missziós munka egyik sajátossága, hogy a helyi emberek gondjaival együtt átvesszük az örömeiket is. Természetesen azt is meg kell tanulni, hogy hogyan élvezzük mindezt. Sokat sétálok a gyönyörű környezetben. Ha tehetem, futok és úszom is.

Gyermekkoromban Budapesten, a XIV. kerületi Hősök tere közelében laktunk. Iskolába menet minden nap láttam a Millenniumi emlékművet az előtte tolongó turistákkal, és néha elgondolkodtam, hogy más ember repülővel, vonattal érkezik ide, én pedig mindennap láthatom ezt a csodálatos emlékművet. Ausztriában ugyanilyen gondolatok jutottak eszembe. Amikor viszont Fehéroroszországban dolgoztam, sokan együttérzéssel néztek rám, hiszen ugyan mit is lehet csinálni egy hideg és tökéletesen sík országban, ahol mindössze 345 méteres a legmagasabb hegycsúcs? Miközben az épületek, építkezések látogatása miatt bejártam az országot, nagyon megszerettem, és értékeltem azt a sajátos kultúrát, ami a különböző népek (szláv, balti népek, valamint a valaha nagyszámú zsidó közösség) és a többféle vallás (beleértve a kommunizmust is) együttéléséből keletkezett. Nem is szólva a világ legérdekesebb mocsárvilágáról. Örülök, hogy ott lehettem.

Akinek Isten verbita missziós hivatást ad, az bár a szülőhazájától valószínűleg teljesen idegen környezetben fog dolgozni, a munkája értelme és változatossága olyan életerővel látja el, amelyről mások álmodni sem mernek.

Lányi Béla svd

Nemcsak a bo hanem hala

... avagy hogyan pihen egy m

A legjobb pihenés, amikor valóban a jelen pillanatban tudok lenni. Ebben segít nekem, ha: kimegyek a kertbe; bemegyek a vízbe, olvasok egy könyvet, amit szeretek, síelek vagy felülök a biciklire, hosszú úton vezetem az autót... Akkor érzem, hogy pihenek, amikor a *Mécs László* után tudom mondani:

„Valaki engem végtelen szeret, nagyobb a Földnél és nagyobb az égnél, hagyom magam szeretni, mint a gyermek: s csak ennyi, ennyi, ennyi az egész.”

Burbela Gergely svd

Paraguayban olyan változatos volt munkaköröm, hogy minden nap szabadságnak számított. Semmi szükségét nem éreztem, hogy pár hétre eltávozzak a munkahelyemről. Viszont amikor háromévente Európába utaztam, kihasználtam az időt. Előre megterveztem, melyik jótévőt mikor látogatom meg, és melyik vasárnap melyik plébánián tudok gyűjtést rendezni a misszióm javára. Ez néha több tízezer kilométernyi utazást jelentett a szabadság három hónapja alatt. Rokonlátogatásra is fordítottam pár napot idehaza. 1989-ben hazajöttem. Itt is olyan változatos volt a munkám, hogy minden nap kikapcsolódásnak számított. A huszonnyolc év alatt csak egyszer vettem ki szabadságot, amely azonban tizenegy évig tartott. Szentléránt oly nyugodt hely, hogy megfelelt az örök nyugalom prelúdiumának. Kőszegen a nyugalom eléri a túrhetőség határát.

Gaál Jenő svd

Szabadidőmben sportolni (focizni) szoktam és meccseket nézni.

Algon Sudarman svd

Szabadidőmben olvasni szoktam, vagy elvégzem a gyógytornát, esetleg meglátogatom a rokoniakat hétvégén.

András Zoltán svd

A legjobb közelében lódni. Nagyon gázni – fogni, ha... A kika legjobb zés. Na bőző közbe ni má

tot fogni,
t is...

missziós szerzetes?

Kőszegen a Szabó-hegyre szoktam felgyalogolni pihenésképpen. Este pedig valami könnyebb könyvet szoktam olvasni.
Wolowicz Ádám svd

Szívesen olvasok, hallgatok rock- és popzenét, szeretek sétálni a városban és kondiba járni. Az egyik kedvenc hobbi a röplabda, amit az iskolai éveim során szerettem meg nagyon. Vasárnaponként fiatalokkal röplabdázom. A meccseken kapcsolódik az ember, a sport boldogabbá tesz, kitartást ad, feltölt energiával. Szoktam nézni is a különböző mérkőzéseket (foci, röplabda, kézilabda), amikor játszik a lengyel válogatott. Szurkoló vagyok, és nagyon várom a labdarúgó világbajnokságot! Egyedül lenni is szeretek, élvezem a csöndben töltött időt. Ilyenkor tudok elmélkedni, imádkozni vagy megtervezni a feladataimat.
Marciszkiewicz Tamás svd

Marciszkiewicz Tamás svd

Nyáron haza szoktam utazni Erdélybe, hogy meglátogassam a családomat. Mindig viszek magammal barátokat, akikkel kirándulunk és felkutatjuk a természeti szépségeket. Ilyenkor a horgászat sem maradhat el a frissvízi hegyi tavakon.
Hurgoi Sándor svd

Hurgoi Sándor svd

Sokféle dolgot szeretek csinálni a szabadidőmben, van választási lehetőségem. Szoktam zenét hallgatni, főzni, sportolni, vagy beszélgetek a barátaimmal, esetleg híreket olvasok az interneten.
Ngamba Albert svd

Ngamba Albert svd

an a természet tudok kikapcsolni nagyon szeretek horgászni nemcsak a botot hanem a halat is. kikapcsolódás második útja számomra a főzés nagyon szeretek különleges ételeket készíteni, és én meg tudok felejteni dolgokról.
Benvin Sebastian svd

Számomra az igazi kikapcsolódást az jelenti, amikor egy igazán jót tudok aludni, és kipihenem magam testileg is. Nagyon szeretek kirándulni, olvasni és kertészkedni is. Fontos számomra, hogy testileg, lelkileg, szellemileg egyaránt kipihenjem magam, és e három egyensúlyban legyen.
Magung Fransis svd

Magung Fransis svd

Egy szerzetesnek is, mint más embernek, szüksége van a kikapcsolódásra.

Szeretek kertészkedni, fényképezni, emellett vasárnaponként röplabdázok a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen egy nemzetközi társasággal. Ezek boldogabbá és egészségesebbé teszik a szerzetesi életemet.

Hernandez Elmer svd

„Jobb nektek, ha elmegyek...”

Szentlélek, a bennünk lakó Isten (II. rész)

Sok szent beszélt róla, de majd talán minden keresztény gondol rá néha, milyen kár, hogy nem ismerhette személyesen Jézust, nem beszélhetett vele, nem tapasztalhatta meg személyesen csodáit, jóságát. Amikor pedig mélyebb válságokat élünk át, még hátróztottabban fogalmazódik meg bennünk ez a vágy. Ilyenkor tűnnek különösen érthetetlenek Jézus szavai: „Jobb nektek, ha elmegyek...” Lehet olyan helyzet, hogy jobb nekünk, ha Ő nincs velünk? Jézus azonban hozzászól: „mert ha nem megyek el, akkor nem jön el hozzátok a Vigasztaló. Ha azonban elmegyek, akkor elküldöm.” (Jn 16,7).

Nehéz elképzelni, hogy van, aki lényegesebb lehet számunkra, mint az Úr. Hiszen amikor nehézséggel küzdünk, elrohanunk valakihez és elpanaszoljuk bánatunkat – és ez a valaki gyakran Jézus. Valahogy úgy, mint betániai Márta, Lázár nővére, amikor Jézus csak a testvére halála után érkezett meg hozzájuk: „Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg testvérem”. (Jn 11,21) De hasonló a helyzet nagy öröm esetén is, mikor kikívánczozik belőlünk a boldogság: „A hetvenkét tanítvány nagy örömmel tért vissza. »Uram – mondták –, nevedre még az ördögök is engedelmeskedtek nekünk.«” (Lk 10,17)

Azonban aki alaposabban megfigyeli magát, hamar megtapasztalhatja, hogy amikor érzelmeket akarunk kifejezni – mind az öröm, mind a fájdalom esetén – milyen erőtlen eszközök a szavak. Leginkább az együttérzés, a vigasztalás az, amire nem találunk megfelelő mondatokat. Jézus először a feltámadás emlegetésével próbált segíteni Mártának, ám ő a hite ellenére is tovább szenved, mintha nem igazán segítene neki e hittani tudás. Még Jézus is sírt. A gyászt csak Lázár feltámasztása oldotta fel.

Jézus földi életében, bár művelt csodákat, mindig vállalta – a vízen járást leszámítva – emberi testének

fizikai „kötelékeit”. Tetteivel és szavaival, mint egy tanító, rabbi segített az embereken, hiszen cselekedeteinek, beszédeinek végső célja önmaga megismertetése és Isten irántunk való szeretetének hírüladása volt. Eszközei elsősorban a szavak, a gesztusok és az együttérzés kinyilvánítása voltak.

Pusztán szavak által azonban nem érheti el az ember az igazi lelki át-

alakulást, mert a tudás, amit elsajátíthatunk, önmagában még nem elég. Három év tanítás és megannyi csoda után, nagypénteken Júdás elárulta az Urat, Péter megtagadta és János kivételével minden apostol elhagyta. Ennyire elég a tudás önmagában – ezt mi is érezzük saját magunkon.

Viszont pünkösd napján a Szentlélek kiáradásával minden megváltozott. Ettől kezdve a tanítványok már nemcsak logikus, bölcs mondásokat őriztek az emlékezetükben, hanem a harmadik isteni személyt is a szívükben. Már nemcsak a tanítás értelme által hittek, hanem a szívükben működő isteni szeretet által. Jézus tanítása az életükké vált a bennük lévő Isten, a Szentlélek által, aki legyőzi a dadogó szavak korlátait. Jézus gondolatai a tanítványok vágyai lettek, szívdobbanása az ő pulzusukat irányította ettől kezdve. Ez a tanítványok minden jóakarata ellenére is csak a Szentlélek pünkösd kiáradása által lett lehetséges, mert a Lélek, aki összeköti az Atyát és Fiút, őket is hozzáfűzte csodálatos lényéhez.

A mi pünkösdünk, azaz bérmálásunk óta Isten bennünk is él, a mi lelkünkben, és összeköt minket a Szentháromsággal. Ő termi meg bennünk gyümölcsét: a szeretetet, az örömet, a békességet, a türelmet, a béketűrést, a jóságot, a kedvességet, a szelídséget, a hűséget, a szerénységet, az önmegtartóztatást és a tisztaságot, hogy jobban hasonlítsunk Krisztusra, mit az, aki csak hallgatja őt.

Tóth Zoltán svd

ADOMÁNYOK A MISSZIÓKNAK

Kérjük, támogassa adományával a verbita missziókat itthon és a világ minden táján missziós projektjeinken keresztül.

www.missziostitkarsag.hu/aktualis-gyujtasesek

- HUF 10700024-69018251-51100005
- EUR 10700024-69018251-50000005
- USD 10700024-69018251-50100002

Aktuális kiemelt célgyűjtéseink:

- Adományok a rászorulóknak
- Adományok a ghánai verbita misszióknak

Krisztus szeretete sürget minket

A Missziós Imaközösségek nagybőjti lelkigyakorlata

Március első napsütéses hétvégén harminckét missziós imaközöségi tag gyűlt össze Budatétényben, a Szent Arnold Lelkigyakorlatos Házban. A nagybőjti találkozót *Magung Fransis* atya vezette *Szabó Alex* testvér és *Pintér Katalin* segítségével.

Fransis atya elmondta, hogy január 15-én, Janssen Szent Arnold ünnepén kezdődött Kőszegen, a Szent Imre Misszióházban az Isteni Ige Társasága magyarországi rendtartományának X. Tartományi Káptalanja. A káptalannal egyrészt elindult a megújulás folyamata a tartományban, másrészt előkészület volt a nyáron Rómában tartandó XVIII. Általános Káptalanra. Találkozónk mottója egyezett a káptalánéval: „Krisztus szeretete sürget minket”. (2Kor 5,14)

Ezután nem kis meglepetésünkre mindannyian kaptunk egy névre szóló levelet, a borítékon sürgősségi és elsőbbségi felirattal, amiben feltették nekünk a kérdést: „Szeretsz-e engem?” Az aláírás pedig ez volt: „Jézus”. Minden nap kaptunk egy ilyen levelet, és a harmadik nap vé-

gére eljutottunk oda, hogy a kérdésre csak egy szó lehetett a válaszuk: igen. Megadtuk magunkat Krisztus valóban sürgető szeretete előtt. Megyünk, hogy cselekedjünk, mert a szeretet egyenlő a tettekkel.

Elmélkedésünk másik fő vonala Ferenc pápa hamvazószerdai felhívása volt: „Állj meg, nézz, és térj vissza!” Álljunk meg, nézzünk magunkba, hol tartunk a szeretetben. Merjük-e másoknak is továbbadni Krisztust, az ő szeretetét? Merjük-e átadni magunkat az ő missziójának?

A szeretet nyelvét minden ember érti. A verbiták lelkiségének központjában az Ige áll, és mi munkatársai vagyunk az ő szolgálatuknak. Isten szól hozzánk az idők jelein keresztül, amire a verbiták mindig figyelnek. Mik azok a lelkiségi gyakorlatok, amelyek segítenek kapcsolat tartani Istennel? Az ima, a szemlélődés, a bibliamegosztás. Az ima különösen fontos, lelki háttérrel biztosít a misszióknak.

Mély nyomot hagyott bennünk a szombat este vetített film. A címe:

Feltámadt. Segített minket abban, hogy még elmélyültebben tudjunk jelen lenni utána a szentségimádáson.

Vasárnap délelőtt beszélgettünk az imaközösségek helyzetéről. Fransis atya bemutatta mind a huszonöt imaközösséget, melyeknek összesen körülbelül háromszáz tagja van.

A lelkigyakorlat minden napján részt vettünk szentmisén, és nagy ajándék volt számunkra, hogy mindig két színben áldozhattunk. A miséken az evangéliumok is Jézus szeretetéről szóltak. Hallottunk arról, hogy megesett a szíve a tömegben, vagy a naimi ifjú családján. A kiscsoportos bibliamegosztáson is erről beszélgettünk. Kinek kin esett meg a szíve, és mit tett ennek hatására?

Nagyon szükségünk van megújulásra, a megerősödére hitünkben, missziós elkötelezettségünkben. A lelkigyakorlat ezt tette velünk. Erőt, útmutatást adott, hogy megújuljunk. Köszönjük, hogy itt lehettünk!

A résztvevők nevében:
Bóta Györgyné

Missziós ADOMÁNYBOLT

- Missziós imakönyv, új kiadás – 1000 Ft
- Küldetése a mi küldetésünk...
– Tóth Zoltán SVD és Révész Éva könyve a verbitákról – 1500 Ft
- Éljen Jézus Szíve az emberek szívében
– emlékkönyv az Isteni Ige Társasága magyarországi centenáriumáról – 1500 Ft
- DVD a misszióról – 1300 Ft
- Képregény – 800 Ft
- Rózsafüzér – 300 Ft

Verbita kiadványok megvásárlásával missziós szolgálatunkat támogatja.

Minden forrásom belőled fakad!

Verbita missziós hétvége Egyeken

Községünkben missziós hétvégét tartottak a verbiták március 22-től 25-ig, virágvasárnapig ezzel a mottóval: „Minden forrásom belőled fakad!”. (Zsolt 87,7) A tizenkét missziós szerzetes és egy nővér a világ különböző pontjairól érkezett az egyeki Szent József plébániára. A program a missziós rózsafüzér imádkozásával és nyitó szentmisével kezdődött. A rend tagjai közül páran előadást tartottak arról, honnan származnak és miként döntöttek arról, hogy szülőföldjüktől távol szolgálják az Urat. A családok, akik szállást adtak a szerzeteseknek ekkor ismerhették meg a hozzájuk érkező vendégeket. Véleményem szerint nagy feladat befogadni egy számunkra ismeretlen személyt, és megosztani vele azt a közeget, amit csak a közvetlen barátainkkal és a családtagjainkkal szoktunk. A befogadó családok arról számoltak be, hogy meglepődve vették észre, mennyire könnyen ment az ismerkedés és nagyon szimpatikusnak, aranyosnak, közvetlennek tartották a vendégeiket. Hálásak voltak, hogy barátra találhattak bennük pár nap alatt.

Pénteken a missziósok ellátogattak az iskolákba, bemutakoztak a gyermekeknek, meséltek arról, honnan származnak, milyen a népviseletük. Húsvét közeledtével beszélgettek Jézus haláláról és feltámadásáról. Hosszasan hallgattam unokahúgom élménybeszámolóját a látogatásról. Lenyűgözte őt az, hogy a Földünk milyen messi pontjáról érkeztek pont hozzánk, ebbe a kis faluba a szerzetesek.

Óvónőként személyesen is átélhettem a találkozást az óvodában. A gyerekek nagyon várták, hogy mikor ismerhetik meg a különleges vendégeket. Csendben, szinte csodálva figyeltek rájuk. Hernandez Elmer testvér mesét olvasott fel, Klewek Anna nővér segítségével pedig Istenhez szóló gyerekdalokat énekeltek. Örömmel és vidáman töltöttük együtt az időt. A gyerekek még sokáig emlegették a „furcsa bácsikat” és a nővért, akik mosolyt csaltak az arcuk-

ra. Élmény volt ez mindenki számára, gyerekeknek és felnőtteknek egyaránt.

A pénteki napon szabadtéri keresztutat szerveztek, melynek egyes állomásai között egy-egy család vitte a missziós keresztet. A délutáni szentségimádás után újabb rendtagok mutatkoztak be. Elmer testvér elmondta, milyen sok örömet merít az emberek felé áradó szeretetéből, és hálát ad Istennek, amiért az útját olyan gondosan a verbita rend felé irányította. Mesélt a rendben töltött vidám pillanatokról, amikor először tapasztalhatta meg, hogy milyen a hóban játszani, milyen a rendtagokban örök barátra lelni, milyen Isten apró csodáit tapasztalni.

A szombati napon az egyeki piactéren rendeztek be egy sátrat a verbiták az utcai evangelizációhoz. Vidám énekkel, kávéval, teával, kekszekkel és pogácsával várták az arra járókat. Kíváncsiságot felkeltette a sátorban elhelyezett kis asztal, amin a rend szórólapjai, újságja és a róluk írt könyv volt kirakva. Ezt látva András Zoltán testvér készségesen mesélt a rend tagjairól és a könyvben szereplő képekről.

Délután a verbiták találkoztak a katekumen csoporttal, valamint az idősek otthonába is ellátogattak, majd pedig az esti szentségimádás után koncertet adtak a templomban. Minden szerzetes felvette a saját népviseletét és megismerhettünk néhány szülőhazájukra jellemző vallási szokást is. Ez a színes

élmény kizökkentett a szürke hétköznapokból. Csodálva hallgattam az énekeket, bár a szövegüket nem értettem, csak éreztem a jelentésüket.

Az utolsó napon, virágvasárnap a záró szentmisét *Burbela Gergely* tartományfőnök atya mutatotta be. A liturgián nyugalom és öröm töltötte el a szívemet. Hálás vagyok, amiért megtapasztalhattam a verbiták Istenbe vetett rendíthetetlen hitét, és erőt méríthettem belőle, és így méltón tudtam megemlékezni Jézus nagy áldozatáról, melyet értünk hozott a kereszten.

Záborszki Enikő

” Lenyűgöző volt látni, hogy milyen felkészülten érkeztek Egyekre a szerzetesek. Utána néztek a településnek (elhelyezkedés, lakosság, polgármester stb.), bizonyos személyeknek, és ez megalapozta a későbbi beszélgetéseket. Szombat este vidám koncerten mutatták be országuk nyelvét, szokásait. Ekkor fogalmazódott meg bennem a hétvége lényege: túl a misszióan abban a csodában lehetett részünk, hogy a világ számos, távoli országából érkeztek parányi községünkbe Isten munkatársai, hogy közel kerülve az egyeki hívekhez, lakosokhoz valami újat, csodálatosat mutassanak. Szerintem ez hatalmas dolog! A vasárnapi szentmisén a templom padjai tele voltak. Lehet, hogy egyeseket a kíváncsiság vonzott a misére, de talán nekik is sikerült valamit megérezniük abból, amit a missziós hétvége üzent mindannyiunk számára.

Ágoston

” A missziós hétvége számomra a derűt és a szeretetet jelentette. A szerzetesek úgy mutatták meg nekünk Isten közelségét és szeretetét, hogy közben nem használtak „nagy szavakat”, és semmi erőlködés nem volt benne. Mi is vendéglátók voltunk, és a családban eltöltött esték igazán felejthetetlenek voltak. A kezdeti izgalom hamar elszállt, sor került mélyebb beszélgetésekre is. Szóba kerültek hitbeli kérdések, édesanyám pedig, aki még sohasem beszélgetett efféle dolgokról ilyen sokat „szakemberrel”, fel merte tenni az őt foglalkoztató, egyszerű kérdéseit, és később ott volt a szentmisén! A koncert alatt annyi öröm volt a szívemben, mint már régen. Csodálatos volt látni, milyen boldogok a rendtagok együtt, mennyire szeretik egymást. Ez szinte irigylésre méltó. Mosolyogtak egymásra és adni akartak – nekünk is. Sokat adtak! Azt érzem, ilyen Isten is: szeretni akar.

Tünde

” Én csak vasárnap kapcsolódtam be az eseményekbe, akkor értem ugyanis haza Egyekre. Ezáltal azonban, mint később érkező megtapasztalhattam a missziós hétvége talán legcsodásabb hatását: Isten már-már kézzel fogható, belélegezhető jelenlétét. Amerre csak néztem ezt a túlcorduló szeretetet láttam a szemekben.

Kitti

” „Janssen Szent Arnold atya fiai és lánya négy napra bekapcsolódtak katolikus közösségünk életébe és pezsgést, ritmust, pörgést, mosolyt, színt hoztak bele. A pénteki keresztút legmeghatóbb pillanata az volt, amikor visszaérkezve a templom elé, Lando Modestus atya azt kérte csendesedjünk el, és hozzuk ide gondolatban családjainkból azt a személyt, akinek a leginkább szüksége van a kegyelemre és ajánljuk fel érte a keresztutat. Érezhető volt az ima ereje. Vasárnap a szentmisén Burbela Gergely tartományfőnök atya arra biztatott minket, Egyekieket, hogy Szent József hitét, Szent Fausztina nővér bizalmas ráhagyatkozását és Szent II. János Pál tevékeny szeretetét követve haladjunk előre. A küldetést megkaptuk – feladatunk van és lesz. Köszönjük a teljesítéséhez kapott óriási erőt, missziós lendületet.”

Éva

” A missziós hétvége számomra a világegyház fogalmának gyakorlati megtapasztalását adta, azáltal, hogyan gyakorolják a katolikus hitet a világ különböző pontjain. A szentmisék, a közös imádságok, éneklések mind az együvé tartozás érzését erősítették bennem, az elsőre teljesen idegenként ható, sokszínű, tanúságtévő csapattal.

Dani

” Külön öröm volt számomra, hogy muzikális embereket ismerhettem meg a verbitákban, akik hangszerekkel és énekekkel tették színesebbé missziós szolgálatukat, nem is beszélve arról, milyen jó hangulatot teremtettek. A vállalkozó szellemű hívek be is kapcsolódhattak a közös zenélésbe, ezzel is közelebb kerülve vendégeinkhez. Számomra a legnagyobb élményt a szombat esti verbita koncert jelentette. Szívet melengető volt, amikor minden szerzetes a saját kultúrájának megfelelő népviseletben jelent meg és közösen énekeltek. Sokat mondó előadás volt, melyből mindannyian csak tanulhatunk. A virágvasárnapi szentmise méltó módon megkoronázta az együtt töltött hétvégét. Úgy gondolom, sokunk nevében mondhatom, felejthetetlen percekkel gazdagodtunk, és sikerült megértenünk a verbiták alázatos missziós szolgálatának lényegét.

Réka

Multikulturális és szekularizálódott környezetben

Spanyolországi rendtartomány

Földrajzi fekvése miatt az Ibériai-félsziget, melyen a mai Spanyolország elterül, útkereszteződésként és kikötőként szolgált a történelem folyamán – és szolgál ma is – a migrációs hullámok idején. Az ennek hatására létrejött multikulturális környezet, társadalom megfigyelhető az ország számos régiójának sokszínűségében, amire a spanyolok oly büszkék. Ezek a területek kultúrájukban különböznek, de a spanyol nemzeti identitás pont a regionális változatosságára épül.

Századunk első felére az ország teljes lakosságának 14 százaléka külföldi születésű, és a bevándorlóknak csak egyharmada származik valamelyik európai uniós országból; a többiek Közép- és Dél-Amerikából, Ázsiából, Afrikából. A fiatalok körében a munkanélküliség 50 százalékos, ezért fontolgatják a kivándorlást az Európai Unió más országaiba.

Spanyolország évszázadokon át a katolicizmus bástyája volt, ma azonban a legtöbb spanyol, főleg a fiatalok, nem él a szentségekkel és semmibe veszi a katolikus tanítást. Népszerű lett a válás, sokan támogatják az azonos neműek házasságának legalizálását. A vallási témájú meg-

mozdulások keveseket érdekelnek, sőt gyakorta bírálják is azokat. Emiatt Spanyolországot a külföldi misszionáriusok „temetőjének” is nevezik.

A verbita missziósok főleg a csökkenő számú katolikusokkal, a növekvő számú bevándorlókkal – akik egyházi közösséget keresnek –, valamint az idősekkel, a bizonytalanokkal és az Istent keresőkkel vannak kapcsolatban. A szerzetesek a verbita plébániákon, a migránsok madridi lelkészségén, kór-

házakban, idősotthonokban végeznek lelkipásztori szolgálatot, valamint a verbita kiadó írásain keresztül, melyeknek nemzetközi olvasótábora van. A rend által kiadott Bibliák és vallási témájú könyvek a spanyolul beszélők körében az egész világon kedveltek. A

kiadó online bibliai képzést is kínál, illetve a plébániákon is kialakultak a Biblia-körök. Biblikus témájú lelkigyakorlatokat is szerveznek és vezetnek a verbiták, részben a plébániákon, de országszerte számos helyen. Néhány egyházmegye felhasználja a letölthető előadásait, melyek az interneten minden érdeklődő számára hozzáférhetők. (misionerosverbodivino.com)

A Spanyolországban szolgáló verbiták karizmájának fontos része a hivatásgondozás, továbbá a missziós lelkület és elköteleződés elősegítése. Spanyolországban is létezik a verbita barátok köre, és népszerű a fiatalok körében is.

Mint minden verbita rendtartományban, a spanyolban is nemzetközi közösséget találunk; tizenegy nemzetből ötvenötvenen szolgálnak itt, negyvenhat százalékuk plébániákon dolgozik. A rendtagok közül ötven pap, két rendtestvér és három szeminarista. Az átlag életkor ötvennyolc év. A külföldről érkező rendtagok számára folyamatos a továbbképzés a Salamancai Egyetemen együttműködésben.

Hajós Katalin

A különbözőség ajándéka

Kulturális napok az örökfogadalomra készülődő nővéreknél

Üdvözlétemet és köszönetemet küldöm a Fülöp-szigetektől, ahol minden nap érzem imádságos támogatásokat. Szeretném megosztani veletek, mi történik nálunk, az örökfogadalomra készülődő nemzetközi csoportban, és kifejezni örömemet és hálámat a megszentelt életért.

Ezekben a hetekben zajlanak az úgynevezett kulturális napok, amikor minden vasárnap egy nővér bemutatja saját országát. Megismerkedtünk már Pápua Új-Guinea, India, Korea és Japán kultúrájával és hagyományaival. Én is bemutattam a gyönyörű Szlovákiát.

A kulturális nap szokás szerint imával kezdődik, amit a reggeli követ – a menünek minél jobban hasonlítania kell az adott országban szokásos ételekhez. Ezután bemutatjuk országunk

kultúráját, hagyományait, ételeit, táncait. Természetesen az ebédet is az adott ország ételei határozzák meg. A nap legfontosabb része az esti program, amelyre vendégek is jönnek. Nekik is bemutatjuk az országunkról szóló előadást, mely után szentmise következik. A kulturális nap közös vacsorával és testvéri beszélgetéssel zárul.

A régi szlovák szokás szerint a kulturális napon kenyérrrel és sóval köszöntöttem a bejáratnál a vendégeket. Korábban sikerült savanyított káposztát csinálnom, így a vendégek megkóstolhatták a szlovák savanyúkáposztalevest. Igyekeztem elkészíteni a juhtúrós pirogot is, de ez nem lett túl jó. Rántott hússal és sült krumplival helyettesítettem, desszertre pedig almás rétest szolgáltam fel. Bár nem minden sikerült úgy, ahogy szerettem volna, minden finom volt, és ízlett a vendégeknek. Milyen jó az Isten! A dolgok nem mindig alakulnak az elképzelésünk szerint, de Isten segítségével még a terveinknél is jobban sikerülnek.

Nagyon szeretem ezeket a kulturális napokat. Amikor személyesen megta-

pasztalom, és közelebről megismerem más ember kultúráját, nagyobb tisztelet és alázat ébred bennem. Hálás vagyok Istennek, hogy különbözőnek teremtett minket. A nővérekkel – akik hat országból származnak – zajló mindennapi élet ahhoz a meggyőződéshez vezetett engem, hogy a különbözőség nem akadály, hanem ajándék. Ahogy *Freinademetz Szent József* mondta: „a szeretet az egyetlen nyelv, amelyet mindenki megért”. Most, amikor olyan messze vagyok saját országomtól, tudatosult bennem, hogy a más kultúrával való találkozás segít még jobban megismerni saját kultúrámat és önmagamot.

Még egyszer köszönök minden imát, és továbbra is számítunk imádságos támogatásokra!

Raceková Jozefína ssp

SENTELEK SZOLGÁLÓI MISSZIÓS NŐVÉREK

„Mindent meg kell tennünk azért, hogy Isten szeretetét minden szív kinyíljon.”

Boldog Jozefa Hendrina Stemanns

A Szentlélek szolgálóiként szeretnénk minden nemzetnek hirdetni a Szentháromság egy Isten megváltó szeretetét. Rendünk alapja és célja a missziós szolgálat. Több mint 3000 nővérünk tevékenykedik a világ 47 országában.

Legyél te is missziós nővér!

KAPCSOLAT: 1223 Budapest, Völgy utca 9.
6449 Mélykút, Széchenyi utca 115/d

www.ssp.hu

Már ötven éve a mennyben

Nagyböjti lelkigyakorlat Szent Pio atyával

A nagyböjti időszak mindenki számára lehetőséget ad a befelé figyelemre, az Istennel való találkozásra, hogy aztán a szent három napban Krisztus mellett állva várhassuk a feltámadás ünneplését. Most jön a de... Mai felfokozott, stresszel teli életünkben nagyon kevés embernek adatik meg, hogy a nagyböjti időszakot így tudja megélni. Lemondunk dolgokról – ki erről, ki arról –, fogadalmakat teszünk, többet adakozunk, de a lényeghez, Krisztushoz nehezen jutunk közelebb. Ezért hívtak lelkigyakorlatra Kőszegre a verbiták. Hogy ismét megtaláljuk a nagyböjtben azt, ami ahhoz kell, hogy húsvétkor – *Burbela Gergely* atya szavaival élve – „merjünk bátran belezuhanni az Atyaisten karjaiba, ahogyan azt Jézus tette a keresztfán”.

Két hétvégén, februárban illetve márciusban tartott lelkigyakorlatot *Burbela Gergely* és *Wolowicz Ádám* „Már 50 éve a mennyben: 1968–2018” címmel. Szent Pio atya életén keresztül mutatták meg, hogyan készülhetünk lélekben is a húsvétra.

„Aki szeretni kezd, annak készen kell állnia a szenvedésre” – ez a Pio atyától származó mondat volt az én

üdvözlő idézetem. Már ekkor tudtam, többet fogok kapni, mint amire számítok. Szentmise, vacsora, bevezető elmélkedés, kiscsoport, kereszttűt – a nap végére mindenkinek sikerült lélekben is megérkezni.

Másnap reggel a Pio atya által gyakorolt és szeretett kereszttűt imával indítottuk a napot. Lélekemelő az idő, amit a kereszttűt előtt, a kereszttűtől töltünk. Ekkor vette kezdetét a *sacrum silentium*, azaz a szent csend.

Az előadások a szent kapucinus szerzetes életén, imádságain, írásain keresztül tárták fel azt a titkot, amit tudunk, de időről időre elfelejtünk, mert így kényelmesebb: „Jézus érted halt meg a kereszten”.

Délután lehetőség volt szentgyónást végezni. Bűnbocsánat szentsége – gyönyörű ez a szókapcsolat, mindent elárul Isten szeretetéről. A gyónás mindig nehéz, hiszen szembe kell nézni azzal, hogy Krisztus érted halt meg a kereszten, és én ennek ellenére megbántam őt, ezzel pedig magamat és másokat is. Ugyanakkor a gyónás mindig könnyű is, mert tudom, hogy Isten szeret, fontos vagyok neki és feltétel nélkül megbocsájtja azt, amit elkövettem.

A kiscsoportos beszélgetéssel véget

ért a *sacrum silentium*, majd szentsegítményezés, filmnézés következett és éjszakába nyúló beszélgetés.

Vasárnap útravalóul azt a gondolatot kaptuk, mennyire fontos, hogy folyamatosan megújítsuk hitünket. Életünk mélypontjai szükségesegek ahhoz, hogy megújulhassunk.

A hétvége szentmisével zárult, amikor ég és föld az Eucharishtiában találkozik. Maradtam volna még, de várt a családom, a munkám, a hétköznapiak. Rajtam múlik, hogy amit a hétvégén kaptam, tovább tudom-e adni, hogy tudok-e tudatosan befelé figyelni, felkészülni zuhanásra az Atyaisten karjaiba.

Nyáriné Gábrriel Mónika

VILÁGPOSTA ONLINE

A Világposta már nem csak nyomtatott formában, hanem digitálisan, akár okos eszközökön is olvasható ingyenesen az issuu.com/missziostitkarsag oldalon.

Kérjük, jelezze a Missziós Titkárságon, hogyha ezentúl online szeretné olvasni a Világpostát, és nem tart igényt arra, hogy postán elküldjük a nyomtatott lapot.

Missziós Titkárság
verbita@verbita.hu

Missziós Miseszövetség

Örökös mise
napi **7-szer**
a világ minden táján.

Egyszeri **7.000 Ft**
vagy 23 Euro, vagy 25 US dollár

JELENTKEZÉS:
www.missziostitkarsag.hu/miseszovetseg
Magung Fráncis svd
06-30-418-9196
Szabó Alex svd
06-94-562-205

HUF 10700024-69018251-51100005
EUR 10700024-69018251-50000005
USD 10700024-69018251-50100002

Missziós barátok találkozója

**A NYÁRI HÓNAPOKBAN NEM
SZERVEZÜNK PROGRAMOT.**

**Következő időpont:
szeptember 30.**

Nyári utak

Kedves Gyerekek!

Nemsokára kezdődik a nyár és a nyári szünet. Elmegyünk táborozni, kirándulni. Sokan szeretjük a hegyi túrákat bár nagy erőfeszítéssel, sok fáradtsággal járnak és kitartás kell hozzájuk. Vajon miért szeretjük mégis? Ha olvassuk a Bibliát, észre vesszük, hogy a hegyek sok bibliai szereplő és Jézus életében is nagyon fontos szerepet játszottak. Olyan helyek, ahova elmenekülhettek, ahol kipihenhették magukat, ahol fontos döntéseket hoztak, ahol imádkoztak, ahol ellenálltak a gonosznak, és ami a legfontosabb, ahol találkoztak Istennel. Például Mózes a Sínai-hegyen megkapta a tízparancsolatot az Úrtól, Illés próféta elmenekült Hóreb hegyére Jézabel ki-

rálynő elől, és ott találkozott Istennel, Jézus a Tábor-hegyen átváltozott három tanítványa előtt, és megmutatta isteni dicsőségét, majd az Olajfák hegyén imádkozott halála előtt és a Golgota hegyén odaadta értünk az életét.

A hegyek mindig Isten jelenlétének jelképei voltak. Olyan helyek, ahol az ember közelebb érezte magát Istenhez. Gondolom, hogy ez is az oka annak, hogy sokan szeretjük a hegyi túrákat. Mintha a hegyek csúcsai a mennyországot mutatnák meg nekünk, mintha közelebb vezetnék minket Istenhez. Ott kipihenhettük magunkat, át gondolhatjuk az életünket, találkozhatunk Istennel.

De nem csak a hegyekben találkozhatunk Istennel. Bárhol vagyunk, Isten mindig velünk van, mindenhol megtalálhatjuk jelenlétének jeleit. Nyáron különösen a természet szépségében, a csodálatos tájakban, útitársainkban.

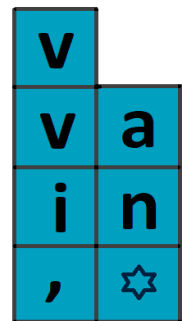
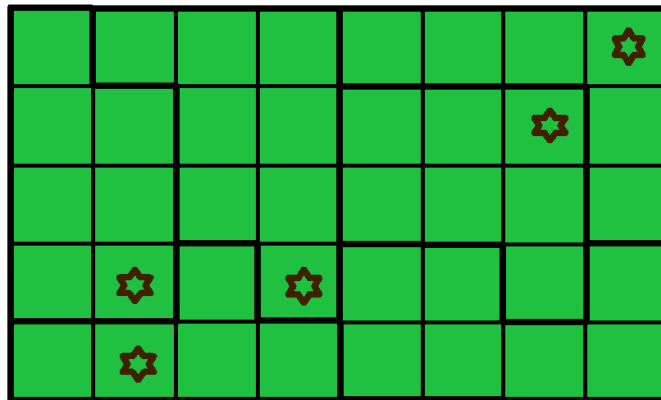
Jézus megígérte nekünk, hogy mindig velünk lesz. Bárhol leszünk a nyáron, ne felejtsük el az imádságról, a vasárnapi szentmiséről és arról se, hogy tanúságot tegyünk a hitünkéről. Legyünk kis misszionáriusok a vakáció alatt is. A Bibliában olvassuk: „milyen szép a hegyeken annak a lába, aki jó hírt hoz”. Bárhová megyünk, bárhol leszünk, osszuk meg a jó hírt másokkal, hogy Isten szeret minket és mindig velünk van!

Az oldalt összeállította:
Zygar Malgorzata sps

Ha megfejted a rejtvényt megtudod, mit ígért nekünk Jézus, mielőtt felment a mennybe. Keresd meg a formák helyét a zöld téglalapon, és írd be a betűket a megfelelő mezőbe! Segítségül a csillagokat már előre beírtuk.

S én

Mt 28,20b

